

prima instanță: V. Cupcea
instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, Iu. Cotruță

dosarul nr. 2ra-2967/15

ÎNCHEIERE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Banca Comercială „Pro Credit Bank” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cerchez Vera împotriva Bănci Comerciale „Pro Credit Bank” Societate pe Acțiuni cu privire la restituirea sumei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Banca Comercială „Pro Credit Bank” Societate pe Acțiuni, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 27 ianuarie 2015,

c o n s t a t ă:

La 12 septembrie 2014 Cerchez Vera a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Pro Credit Bank” SA filiala Orhei privind restituirea sumei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la data de 14 decembrie 2012 a încheiat cu BC „Pro Credit Bank” SA filiala Orhei, contractul de credit nr. 14109829/14023716, în sumă de 150 000,00 lei, cu destinație specială, pentru procurarea imobilului.

La 14 decembrie 2012, reclamanta a semnat ordinul de plata în suma de 140 000,00 lei către firma de construcție SRL „Terracasa”, de la care a procurat imobilul. Datele și rechizitele bancare ale beneficiarului, cît și ale plătitorului au fost indicate în ordin corect, fiind veridice, fapt confirmat și de către BC „Pro Credit Bank” SA în răspunsul nr. 2218 din 24 aprilie 2014 la obiecțiile reclamantei asupra reținerii și încasării ilegale a dobânzii, cît și a capitalului de stingere a creditului la acest credit, și netransferarea sumei către beneficiar.

Susține reclamanta că, de la data de 14 ianuarie 2013 și pînă la 14 aprilie 2014, cînd sa depistat că SRL „Terracasa” nu a primit suma destinată pentru

procurarea imobilului, ea nu a fost informată nici de SRL „Terracasa” că nu a primit suma dată, nici de BC „Pro Credit Bank” SA că suma nu a ajuns la destinatar și a fost întoarsă în conturile Băncii, însă reclamanta achita pentru întreaga această perioadă dobânda și capitalul de stingere a creditului cu toate că banii acordați cu titlu de credit nu au fost utilizați conform destinației.

Menționează reclamanta că, astfel ea nu a intrat, de fapt, în posesia creditului, dar achita dobânda și stingea creditul, pe când de banii aceștia se folosea pîrîtul.

Indică reclamanta că, s-a adresat pîrîtului, primind răspuns prin scrisoarea nr. 2218 din 24 aprilie 2014, prin care ultimul a recunoscut faptele care au avut loc, dar nu a informat reclamanta despre hotărîrea primită referitor la rambursarea sumei primite ilegal în calitate de dobândă la acest credit în perioada indicată mai.

Solicită reclamanta restituirea sumei de 55 424,60 lei, din care suma de 21 616,16 lei a fost încasată de la ea cu titlul de capital în stingerea creditului și suma de 33 808,44 lei ca fiind dobânda la credit și repararea prejudiciului moral în mărime de 55 424,60 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 27 ianuarie 2015, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat de la BC „Pro Credit Bank” SA, filiala Orhei în beneficiul Verei Cerchez suma de 55 424,60 lei reținută pe perioada 14 ianuarie 2013-14 ianuarie 2014 la contractul de credit nr. 14109829/14023716 din 14 decembrie 2012 și a fost respinsă ca neîntemeiată pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

Nefiind de acord cu hotărîrea Judecătoriei Orhei din 27 ianuarie 2015, la 26 februarie 2015 BC „Pro Credit Bank” SA a declarat apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea Verei Cerchez și să fie dispusă încasarea de la Cerchez Vera a cheltuielilor suportate de BC „Pro Credit Bank” SA la depunerea cererii de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către BC „Pro Credit Bank” SA, fiind menținuta hotărîrea Judecătoriei Orhei din 27 ianuarie 2015.

Instanța de apel la emiterea deciziei a constatat că, în conformitate cu contractul de credit nr. 14109829/14023716 din 14 decembrie 2012, BC „Pro Credit Bank” SA, filiala Orhei, i-a acordat lui Cerchez Vera un credit în sumă de 150 000 lei, cu achitarea creditului conform graficului anexat și achitarea lunară a dobânzii.

Potrivit pct. 1.2 din contractul menționat, scopul creditului este procurarea imobilului (f. d. 7 - 14).

Instanța de apel a menționat că, la 14 decembrie 2012, intimata Cerchez Vera a semnat un ordin de plată privind transferul sumei de 140 000 lei către firma de construcții SRL „Terracasa”, de la care a procurat imobilul. Datele și rechizitele bancare ale beneficiarului cît și ale plătitorului au fost indicate corect și veridic, fapt

care a fost confirmat și de către BC „Pro Credit Bank” SA prin răspunsul nr. 2218 din 24 aprilie 2014 la obiecțiile Verei Cerchez asupra reținerii și încasării ilegale a dobânzii, a capitalului de stingere a creditului și netransferarea sumei către beneficiar. Din momentul semnării contractului de credit, intimata Cerchez Vera a achitat apelantei BC „Pro Credit Bank” SA dobânda și capitalul de stingere a creditului în mărimea prevăzută de contract, fapt ce se confirmă prin extrasul bancar de plată și planul de rambursare a creditului anexate la materialele cauzei.

Indică instanța de apel că, nefiind informată intimata Cerchez Vera de către apelanta BC „Pro Credit Bank” SA despre faptul că în perioada 14 ianuarie 2013 – 14 aprilie 2014 suma de 140 000 lei destinată pentru procurarea imobilului, nu a fost transferată către SRL „Terracasa”, fiind restituită în conturile Băncii, ea achita pentru întreaga această perioadă dobânda și capitalul de stingere a creditului cu toate că banii acordați cu titlu de credit nu au fost utilizați conform destinației.

Menționează instanța de apel că, conform prevederilor pct. 3.2.10 din Contractul de cont curent încheiat la 23 februarie 2012 între apelanta BC „Pro Credit Bank” SA și intimata Cerchez Vera (f. d. 34 verso), Banca era obligată să solicite de la Client documente suplimentare cu privire la operațiunile în/din contul Clientului, în cazul neprezentării documentelor solicitate, Banca va refuza efectuarea operațiunii.

Colegiul civil al instanței de apel a apreciat justă concluzia primei instanțe, precum că, pârâta BC „Pro Credit Bank” SA nu și-a onorat obligațiile contractuale de a ține evidența utilizării creditului conform pct.8.3 și a notifica reclamanta Cerchez Vera conform pct. 10.2 din contractul de credit nr. 14109829/14023716 din 14 decembrie 2012, încasând neîntemeiat de la Cerchez Vera suma de 21 616,16 lei cu titlu de capital în stingerea creditului și suma de 33 808,44 lei ca fiind dobânda la credit, fără ca suma creditului să fie utilizată, iar faptul neutilizării creditului datorându-se vinovăției pârâtei BC „Pro Credit Bank” SA.

La 23 octombrie 2015 BC „Pro Credit Bank” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea Verei Cerchez și să fie dispusă încasarea de la Cerchez Vera a cheltuielilor suportate de BC „Pro Credit Bank” SA la depunerea cererii de apel în mărime de 1 274,06 lei și a cererii de recurs în mărime de 831,04 lei.

În motivarea recursului recurentul a invocat că, atât instanța de fond cât și instanța de apel au emis hotărâri pe care le consideră ilegale și nefondate, concluziile instanțelor asupra pricinii fiind eronate și în contradicție vădite cu materialele pricinii cu încălcarea normelor de drept material.

Sușține recurentul că, instanța de apel a interpretat eronat legea materială, precum și nu a luat în considerație înscrisurile prezentate de recurent, nu a apreciat

probele prezentate la justa lor valoare, în ansamblu, și nu a cercetat probele multiaspectual, complet, nepărtinitor și nemijlocit, călăuzindu-se de lege .

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de BC „Pro Credit Bank” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de BC „Pro Credit Bank” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Banca Comercială „Pro Credit Bank” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru